

Francesc Fonalledas Capdevila

Joan Domènech Moner. L'amic absent

Estic convençut que el compositor Francesc Mas Ros no em renyarà per fer servir el títol d'una de les seves millors sardanes per referir-me a en Joan. Segur que ja estaran comentant la jugada...

Ens vas deixar de cop quan ens arribaven notícies esperançadores, i realment sembla que no sigui possible perquè el teu nom continua ben present entre nosaltres, i és que el teu llegat humà i intel·lectual ha estat fora de sèrie...

Et vaig conèixer personalment a finals dels anys vuitanta i sobretot a la dècada dels noranta amb les meves contínues anades als serveis territorials de Cultura de la Generalitat i a la Diputació de Girona, a demanar suport per les activitats que aquell novell president de l'Agrupació de Tossa planejava -en ocasions amb falta d'experiència-, i sempre hi vas ser i em vas donar molt bons consells...

Records de Pregons de la Festa Major de Sant Pere (un en solitari i l'altre compartit amb Vicenç Esteban Darder), aquells inoblidables sainets de Sant Romà, on sempre sortia Tossa i el teu gran amic Telm Zaragoza... son tants els records que em venen al cap que resulta impossible plasmar-ho en mitja fulla...

Joan, allà on siguis intenta guiar-nos una mica, que tenim mar de fons i temporal a la vista, i trobarem a faltar més que mai els teus consells alhora que la teva finíssima ironia que sempre ens deixava amb un somriure...

Els tossencs cantem cada 21 de gener que "Tossa és per sobre de tots els mons" i jo afirmo clar i català que "en Joan Domènech també"... sempre et recordaré emocionat, acompanyat de la família, als peus de les teieres enceses de Vila Vella, talment com si fossis un pelegrí...

Les persones marxem, les obres perduren: iper sempre, Joan!